

[Svend Heiselberg]

Som sagt er vi inde i en gunstig økonomisk og beskæftigelsesmæssig situation. Hertil har CD og Kristeligt Folkeparti i firkløverregeringen ydet deres væsentlige bidrag, ligesom De Radikale i KVR-regeringen også har gjort deres til, at der tegner sig en lang række lyspunkter.

Vi vil bestræbe os for at få underskuddet på statsbudgettet bragt ud af verden, men tænk, hvis det havde været det underskud, som man opererede med før 1982, vi skulle til at klare nu!

Venstre er derfor glad for, at vi har fået en aftale om finansloven, der fastholder måltallet for 1991. Venstre skal ikke lægge skjul på, at vi er skuffede over, at det ikke er lykkedes at få fjernet den 6 pct.s tillægsskat, som det var regeringens intention at fjerne. Vi beklager over for de flere hundrede tusinde lønmodtagere og andre, som har stemt på Venstre, at vi ikke har kunnet få opbakning til denne skattnedsættelse. Efter at vi i mange år har været de mest skatteplagede borgere inden for EF, havde vi håbet, at vi kunne tilbyde borgerne i Danmark skatteforhold, der forsigtigt nærmede sig eksempelvis de øvrige EF-landes.

Socialdemokratiet ønskede ikke at give borgerne den økonomiske frihed, som regeringen havde foreslået, men vi glæder os over, at vi i det mindste nu har en aftale om at sænke skatterne for virksomhederne til 38 pct. Det gælder både for de selskabsejede og for de personligt ejede virksomheder. Hermed bliver erhvervsskatten i Danmark meget konkurrencedygtig i forhold til de øvrige EF-landes. Der er således skabt et fornuftigt forhold rent skattemæssigt for virksomhederne inden vor indtræden i EF's indre marked. Samtidig er der afsat en pulje på 1 mia. kr. til at sænke afgifterne på grænsehandelsvarer.

Med vedtagelse af finansloven er der skabt grundlag for en sund og fornuftig udvikling, og vi kan ikke appellere nok til arbejdsmarkedets parter om at vise besindighed ved de forestående overenskomstforhandlinger af hensyn til konkurrenceevnen.

Det bør måske erindres, at de overenskomstmæssige aftaler vil få en direkte afsmittende virkning på overførselsindkomsterne. Derfor vil omkostningstilbageholdenhed give en god kollega en plads på arbejdsmarkedet.

Jeg har forstået, at Fremskridtspartiet ikke vil stemme for finansloven. Lad mig derfor sige

til jer Fremskridtsfolk: Lad nu være med at indtage den lette holdning og blot stemme imod finansloven, når vi kommer dertil! Hvorfor ikke gå konstruktivt ind i et samarbejde med den borgerlige regering? Har I tænkt på, at når opinionen har været jer venligt stemt, har det altid været, når I enkelte gange er gået ind i et konstruktivt samarbejde sammen med regeringen?

Min indledende bemærkning om den økonomiske situation påviste, at vi er inde i en sund udvikling, blot vi bærer os fornuftigt ad. Efter min mening består det i, at borgerlige kræfter kan samarbejde, at man bøjer sine synspunkter og standpunkter mod hinanden. Det er Venstre parat til. Jeg synes derfor, at vi skal lade de socialistiske partier være ene om ikke at ville stemme for finansloven, og lad os trække på skulderen ad dem.

Socialdemokratiets bidrag til finansloven, som kan læses i det socialdemokratiske mindretals udtalelse i tillægsbetænkningen side 3, som fru Marianne Jelved også var inde på, og hvor Socialdemokratiet uden videre har skrevet, at i alt løber merbevillingerne op i ca. 1,3 mia. kr., er faktisk ikke det, vi har brug for.

Venstre ønsker at slå fast, at Folketinget ikke kan løse alle landets problemer gennem finansloven. Det er en forfejlet og forældet tankegang at tro, at samfundets problemer kan løses ved at bevilge 10 mio. kr. til et godt formål her og 30 mio. kr. til et andet godt formål dér – for ikke at tale om alle de formål, som mange kunne tænke sig langt større beløb til.

Lad mig som eksempel nævne Socialdemokratiets trang til statslig indblanding. Længe før SAS' ledelse havde tænkt en tanke om overførsel af statslig kapital, er Socialdemokratiet ude med tilbud herom. Denne tankegang fører med usvigelig sikkerhed til højere offentlige udgifter, højere skatter og en svækkelse af danske virksomheders konkurrenceevne.

Folketingets vigtigste opgave på det økonomiske område er bl.a. gennem finansloven at skabe de bedst mulige rammer for befolkningens erhvervsmæssige udfoldelser, og hvis staten skulle anvende flere og flere penge på flere og flere formål, er det indiskutabelt, at der ville blive færre ressourcer til rådighed for den private sektor.

Gennem de seneste 8 år er der skabt næsten 180.000 nye arbejdspladser i det danske samfund.